

Okresná prokuratúra Košice II
Mojmírova 5, 040 46 Košice 1

Číslo: 2 Pv 370/14/8803
EEČ : 2-64-284-2015

Košice II, 01.10.2015

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX**
Trestný čin: Prečin Podvod podľa § 221 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona číslo 300/2005 Zbierky zákonov v znení zákona číslo 1/2014 Zbierky zákonov

Rozhodol: prokurátor Okresnej prokuratúry Košice II

Podľa § 215 odsek 1 písmeno b Trestného poriadku **zastavujem** trestné stíhanie obvinenej

XXXXX, rodné číslo: XXXXX
dátum narodenia: XXXXX
miesto narodenia: XXXXX
rodné priezvisko: XXXXX
trvalé bydlisko: XXXXX XXXXX, XXXXX
väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- Prečin Podvod podľa § 221 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona číslo 300/2005 Zbierky zákonov v znení zákona číslo 1/2014 Zbierky zákonov

na tom skutkovom základe, že:

ako konateľka spol. XXXXX, ul. XXXXX dňa 31.8.2011 v presne nezistenom čase ako kupujúca uzatvorila s XXXXX, nar. XXXXX ul. XXXXX, ako predávajúcou kúpnu zmluvu, predmetom ktorej bol predaj potravinárskeho, drogistického a spotrebného tovaru – nadmerné skladové zásoby z prevádzky ústavných predajní XXXXX, pričom po prevzatí tovaru dohodnutú kúpnu cenu neuhradila, čím takto svojím konaním spôsobila XXXXX, nar. XXXXX, bytom XXXXX, XXXXX škodu v celkovej výške 10 256,70 €.

lebo tento skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci

Odôvodnenie:

Uznesením vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva PZ, Odboru kriminálnej polície v Košiciach pod XXXXX zo dňa 05.06.2014 bolo podľa § 199 ods.1 Trestného poriadku začaté a následne uznesením rovnakej spisovej značky zo dňa 24.09.2014 aj vznesené obvinenie podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku XXXXX pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona na tom skutkovom základe ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

Vyšetrovateľ OR PZ, OKP v Košiciach následne dňa 02.02.2015 predložil na tunajšiu prokuratúru vyšetrovací spis spolu s návrhom na podanie obžaloby obvinenej pre vyššie uvedený prečin. Z dôvodu procesného pochybenia a potreby doplnenia vyšetrovania bola vec postupom podľa § 230 ods. 2 písm. d), Tr. por. vrátená na doplnenie vyšetrovania. Po odstránení vytýkaných nedostatkov bol zo strany vyšetrovateľa OR PZ, OKP v Košiciach dňa 03.07.2015 opätovne predložený vyšetrovací spis spolu s návrhom na podanie obžaloby rovnako pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona.

Preskúmaním predmetného návrhu, ako aj predloženého vyšetrovacieho spisu som sa s takýmto postupom a názorom vyšetrovateľa nestotožnil. Som toho názoru, že v danom prípade neboli nielenže dostatočne splnené podmienky, ale navyše, že na postup podľa § 209 ods. 1 Trestného poriadku nie sú dané ani žiadne relevantné dôvody. Po preskúmaní predloženého spisového materiálu som dospel k záveru, že v danom prípade neboli naplnené všetky pojmové znaky skutkovej podstaty prečinu podvodu, ako po stránke objektívnej, tak ani po stránke subjektívnej.

Vyšetrovateľ v predmetnej veci vykonal rozsiahle dokazovanie výsluchom obvinenej, svedka - poškodeného XXXXX, svedka XXXXX a zabezpečením celého radu listinných dôkazov.

Z obsahu vyšetrovacieho spisu som zistil nasledovný skutkovo-právny stav.

Obvinená XXXXX XXXXX vo svojej prvotnej výpovedi dňa 13.11.2014 využila svoje právo a k skutku nevypovedala.

Vo svojej ďalšej výpovedi dňa 13.03.2015 poprela spáchanie skutku a okrem iného uviedla, že v danej veci sa necíti byť vinná zo spáchania posudzovaného prečinu, pre ktoré jej bolo vznesené obvinenie. V tejto súvislosti uviedla, že v období, kedy vykonávala podnikateľskú činnosť jej vznikla dlžoba nielen voči poškodenej p. XXXXX ale aj voči samotnej väznici, ako aj ďalším dodávateľom. Vzhľadom na skutočnosť, že všetky aktivity týkajúce sa podnikania v inkriminovanom období riešil jej manžel XXXXX, a teda celú agendu vrátane obchodného styku s poškodenou p. XXXXX nechala naňho.

Svedok – poškodená XXXXX vo svojej výpovedi dňa 13.03.2015 okrem iného uviedla, že v období rokov 2006-2011 v XXXXX prevádzkovala 3 bufety. Po skončení prenájmu sa novým nájomcom stala obv. XXXXX V tejto súvislosti svedkyňa potvrdila, že o všetkých záležitostiach ohľadom predaja skladových zásob jednala s p. XXXXX Po vykonaní inventúry a následnom podpise kúpno-predajnej

zmluvy si tovar prevzala p. XXXXX. Hodnota celého odpredaného tovaru predstavovala sumu 10 256,70 Eur. Napriek opakovaným snahám a opakovane adresovaným výzvam p. XXXXX týkajúcich sa úhrady dohodnutej kúpnej ceny v jednotlivito dohodnutých splátkach sa tak nestalo, a preto bol z jej strany podaný podnet na Okresný súd XXXXX XXXXX na vydanie platobného rozkazu. Po právoplatnosti platobného rozkazu dňa 21.10.2013 podali návrh na vykonanie exekúcie, ktorá však z dôvodu nemajetnosti obv. XXXXX nebola doposiaľ zrealizovaná. V súvislosti s tvrdením obvinenej ohľadom snahy o vrátenie tovaru svedkyňa uviedla, že žiadne písomné ani ústne vyrozumienie z jej strany neobdržala.

Vzhľadom na skutočnosť, že vymoženie dlžnej sumy v civilnom resp. exekučnom konaní nebolo doposiaľ úspešné, poškodená sa pripojila k trestnému stíhaniu obvinenej s nárokom na náhradu škody vo výške 10 256,70 Eur.

XXXXX vo svojej výpovedi dňa 13.11.2014 okrem iného uviedol, že mal vedomosť o podližnosti svojej manželky - obvinenej voči XXXXX, s tým, že táto vznikla na základe kúpnej zmluvy zo dňa 31.08.2011. V tejto súvislosti však potvrdil, že z dôvodu rozdielov v kvalitatívnej a kvantitatívnej štruktúre dodaného tovaru sa obvinená ako aj on sám, časť tovaru snažili poškodenej vrátiť, no poškodenej tovar odmietla prevziať. Práve z dôvodu nepredajnosti tovaru, ktorý skončil v odpisoch sa obvinená rozhodla za tento tovar nezaplatiť a zároveň dodávku tovaru u poškodenej XXXXX reklamovali. Záverom svojej výpovede potvrdil, že ako konateľ nástupníckej spoločnosti je si vedomý existencie záväzku voči poškodenej, avšak tento záväzok vzhľadom na neadekvátny postup poškodenej pri uzatváraní kúpnej zmluvy odmieta plniť. Vo svojej ďalšej výpovedi dňa 07.05.2015 využil svoje právo a k skutku nevypovedal.

Z kúpnej zmluvy zo dňa 31.08.2011 vyplýva, že táto bola uzavretá medzi poškodenou XXXXX, ako predávajúcou a obv. XXXXX- XXXXX, ako kupujúcim. Z čl. VI zmluvy vyplýva, že kúpna cena bola dohodnutá vo výške 10 256,70 Eur a bola určená na základe obstarávacej ceny zdokladovanej predávajúcim.

Z faktúry č. 10000081 vyplýva, že táto bola vystavená dodávateľom XXXXX pre odberateľa obv. XXXXX dňa 13.09.2011 na sumu 10 256,70 Eur s dátumom splatnosti 20.09.2011.

Zo zmluvy o predaji podniku zo dňa 27.12.2013 vyplýva, že táto bola uzavretá medzi XXXXX XXXXX ako predávajúcim a spol. XXXXX. ako kupujúcim. Z obsahu predmetnej zmluvy vyplýva, že za predávajúceho bola zmluva podpísaná obvinenou a za kupujúceho jej konateľom XXXXX. Z čl. III. predmetnej zmluvy vyplynulo, že kupujúci sa podpisom zmluvy zaviazal za predávajúceho prevziať všetky záväzky a zaplatiť dohodnutú kúpnu cenu vo výške 500 Eur.

Z ďalších listinných dôkazov (oznámenia o porušení kúpnej zmluvy, pokusu o zmier, platobný rozkaz č. XXXXX, upovedomenie o začatí exekúcie) vyplýva, že poškodená p. XXXXX z dôvodu nezaplatenia dohodnutej kúpnej ceny vykonala viacero právnych krokov, smerujúcich k tomu, aby jej bola pohľadávka vo výške 10 256,70 Eur spolu s príslušenstvom v celom rozsahu uspokojená.

Mimo vyššie uvedených listinných dôkazov bola do vyšetrovacieho spisu

zabezpečená zmluva o pôžičke zo dňa 13.12.2013 uzavretá medzi XXXXX ako veriteľom a obv. XXXXX XXXXX ako dlžníkom. Z bodu I. zmluvy vyplynulo, že jej predmetom bolo poskytnutie pôžičky vo výške 5 000 Eur.

Z výpisu zo živnostenského registra vyplynulo, že obv. XXXXX XXXXX vykonávala pod obchodným menom XXXXX XXXXX ako živnostník podnikateľskú činnosť od 07.12.2010 do 01.02.2014. Predmetom živnostenského oprávnenia bol predaj konečnému spotrebiteľovi (maloobchod), alebo iným prevádzkovateľom živnosti (veľkoobchod).

Vzhľadom na takto zistený skutkový stav, berúc do úvahy aj ďalšie listinné dôkazy obsiahnuté v spise (výpisy z bankového účtu, potvrdenia zo Sociálnej poisťovne, daňové priznania, správu XXXXX, inventúrny súpis majetku, rozhodnutia súdov) možno konštatovať, že zo strany obvinenej XXXXX XXXXX ako osoby oprávnenej konať za subjekt XXXXX – XXXXX nedošlo v danom prípade k protiprávnemu konaniu, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako trestný čin. Som toho názoru, že v danej veci výrazne absentujú základné a obligatórne pojmové znaky skutkovej podstaty prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona, ako po stránke objektívnej, tak aj po stránke subjektívnej.

Trestného činu podvodu podľa § 221 Tr. zákona sa dopustí ten, kto na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatí tým, že uvedie niekoho do omylu alebo využije niečí omyl .

Trestný čin je protiprávny čin, ktorého znaky sú uvedené v zákone, ak zákon neustanovuje inak. Pre naplnenie znakov ktoréhokoľvek trestného činu musia byť splnené dve podmienky, a to protiprávnosť, ako aj to, že znaky trestného činu musia byť uvedené v zákone. Protiprávnosť znamená správanie či stav, ktorý je v rozpore s právnymi normami. Protiprávnosť akéhokoľvek skutku je potrebné oprieť o konkrétne právne normy a je ju nutné vyvodzovať iba z právnych noriem trestného práva tvoriacich súhrn znakov trestného činu.

Pre naplnenie obligatórných znakov predmetného trestného činu sa kumulatívne vyžaduje splnenie všetkých jeho pojmových znakov. A to nielen z hľadiska objektívnej ale aj subjektívnej stránky, teda úmyslu páchatel'a.

Z vykonaného dokazovania, či už z jednotlivých výsluchov, ako aj ďalších zabezpečených listinných dôkazov nebola dokazovaná skutočnosť nielenže dostatočne preukázaná, navyše z takto prezentovaných dôkazov ani nevyplývalo, žeby podvodný úmysel na úkor seba obohatenia obvinená, ako oprávnená osoba konať za spol. XXXXX v čase uzavretia kúpnej zmluvy v skutočnosti mala. Z vykonaného dokazovania navyše vyplynulo, že osoba obvinenej fakticky neparticipovala na uzavretí kúpnej zmluvy, túto ako oprávnená osoba len podpísala a že celý proces od jej sprostredkovania, jej uzavretia až do okamihu prevzatia tovaru „de facto“, realizoval jej manžel p. XXXXX Uvedené navyše vyplynulo nielen z výpovede samotnej obvinenej, ale aj z výpovedí poškodenej a svedka XXXXX ktorí potvrdili, že celú obchodnú záležitosť zastrešoval p. XXXXX ktorý v tejto súvislosti aj vypracoval kúpnu zmluvu a s poškodenou dohodol spôsob úhrady kúpnej ceny. Navyše vykonaným dokazovaním bolo dostatočne preukázané, že v čase uzavretia kúpnej zmluvy podnikateľský subjekt, za ktorý iba „de jure“

vystupovala obvinená, nebola až v takej zlej finančnej kondícii, žeby nebola schopná existujúci záväzok uhradiť. Z výpovedi zainteresovaných subjektov na predmetnom obchodnom vzťahu navyše vyplynulo, že jedným z dôvodov neuhradenia kúpnej ceny bola aj tá skutočnosť, že prevzatý tovar sa z hľadiska svojej kvantitatívnej a kvalitatívnej úrovne nezhodoval so skutočným stavom. Z ďalších zabezpečených listinných dôkazov, a to výpisu z bankového účtu vrátane daňových priznaní taktiež vyplynulo, že v inkriminovanom období, teda v čase uzavretia kúpnej zmluvy do vystavenia faktúry resp. splatnosti prvej splátky obvinená disponovala kladnou finančnou hodnotou a navyše aj daňové priznanie za obdobie roka 2011 bolo v pozitívnych číslach.

Z jednotlivito vykonaných a zabezpečených dôkazov je síce zrejmé, že riadne a v súlade so zákonom došlo k uzavretiu kúpnej zmluvy s konkrétne dohodnutým obsahom a na jej základe bol odovzdaný tovar. V danej veci je síce nepopierateľné, že obvinená ako oprávnená osoba konajúca za subjekt XXXXX XXXXX nedodrжала svoj zmluvný záväzok, keďže doposiaľ neuhradila dlžnú sumu, avšak z hľadiska objektivizácie a skutočných dôvodov jeho neuhradenia nemožno také konanie posúdiť ako trestný čin (či už po stránke objektívnej, ako aj subjektívnej).

V tomto smere je vo vzťahu k trestnému činu podvodu nevyhnutné uviesť, že pri záväzkových vzťahoch založených na obdobnej báze len samotné porušenie zmluvných podmienok ešte neznamená, že došlo k spáchaniu trestného činu podvodu podľa § 221 Trestného zákona. Pri záväzkových vzťahoch založených na obdobnej báze len samotné neuhradenie finančných prostriedkov za dodanie tovaru ešte neznamená, že došlo k spáchaniu prečinu podvodu. Pri porušení dohodnutých podmienok týkajúcich sa neuhradenia peňažnej sumy za poskytnuté plnenie resp. za dodaný tovar je nevyhnutné skúmať okamih, kedy k vzniku takejto prekážky na strane toho kto tieto podmienky porušil aj reálne došlo. V prípade, ak takéto prekážky vzniknú počas existencie záväzkovo právneho vzťahu, pričom žiadna zo strán ich v čase jeho uzavretia nemôže dostatočne predvídať, nemožno hovoriť o trestnoprávnej zodpovednosti z dôvodu, že v čase uzavretia zmluvy prípadne plnenia dohodnutých podmienok žiadna zo strán nebola reálne uvádzaná do omylu. V takomto prípade sa výlučne jedná o spor, ktorého riešenie nemožno poňať ako trestnoprávnu problematiku a takýto spor spadá výhradne do kompetencie strán resp. súdov v civilnom konaní. V zmysle rozsiahlej judikatúry (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. XXXXX) možno konštatovať, že neschopnosť uhradiť resp. poskytnúť dohodnuté plnenie v dohodnutom termíne nie je okolnosťou, ktorá by bola dostatočným dôvodom k ustáleniu záveru, že pri objednaní služby (uzavretí zmluvy) uviedol dlžník veriteľa do omylu. Obdobný právny názor vyplýva aj z rozhodnutia Najvyššieho súdu ČR, zo 17.02.2004 sp. zn. XXXXX, v ktorom bolo konštatované, že samotné nesplnenie záväzku vyplývajúce zo zmluvy a neuhradenie dlžnej sumy nie je trestné a nejde o trestný čin. Taktiež v prípade, ak jedná zo zmluvných strán nesplní svoj záväzok zo zmluvy vôbec (ak neuhradí dlh v dohodnutej lehote) alebo ak plnila zo zmluvy len čiastočne svedčí o tom, že táto osoba resp. zmluvná strana nie je schopná riadne splniť svoje záväzky, pričom samo o sebe to nezahŕňa vnútorný vzťah páchatel'a k podstatným zložkám trestného činu. Neschopnosť zmluvnej strany plniť svoje záväzky nie je a ani nemôže byť trestným činom.

Posudzovanie možnosti spáchania trestného činu podvodu je navyše úzko

späté s posudzovaním subjektívnej stránky konania páchatel'a, preto tento úmysel musí byť jednoznačne preukázaný, a to v čase pred uzatvorením konkrétnej zmluvy, prípadne v čase jej uzatvorenia. Tento úmysel páchatel'a je nevyhnutné zistiť len z objektívnych okolností. K naplneniu zákonných znakov subjektívnej stránky trestného činu podvodu sa vyžaduje preukázanie, že páchatel' už v čase uzavretia zmluvy konal v úmysle finančné plnenie nevrátiť, neposkytnúť ho vôbec a tým veritel'a uviesť do omylu, aby sa na jeho škodu obohatil. Ak teda dlžník už v čase uzavretia zmluvy nemohol ani predvídať nesplnenie záväzku, pričom v čase uzavretia zmluvy by bol schopný vrátiť, ale z rôznych dôvodov peňažné prostriedky neposkytol, resp. poskytnutie odkladal nemožno takéto konanie považovať za trestný čin podvodu (rozhodnutie XXXXX sp. zn. XXXXX rozhodnutie XXXXX).

Vychádzajúc preto aj zo samotnej subsidiárnej funkcie trestného práva poukazujúc aj na tu skutočnosť, že dôvod neuhradenia kúpnej ceny spočíval aj v rozporuplných vyjadreniach týkajúcich sa rozdielu v kvantite a kvalite odovzdaného tovaru, z ktorého časť bola po lehote spotreby a bola nepredajná, som toho názoru, že v danej veci sa výlučne jedná o obchodno-právny spor, kde práve táto represívna funkcia trestného práva (pre porušenie a nedodržanie zmluvného záväzku) nielenže nemá opodstatnenie, ale navyše je v zmysle ustálenej súdnej praxe a Ústavy Slovenskej republiky nepoužiteľná.

Vzhľadom na takto zistený skutkový stav som toho názoru, že zo strany obvinenej XXXXX nebola naplnená skutková podstata prečinu podvodu spôsobom kladeným jej za vinu a keďže nie je dôvod na postúpenie veci na prejednanie priestupku príslušnému úradu, bolo potrebné rozhodnúť tak, ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať u prokurátora Okresná prokuratúra do troch dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

JUDr. Peter Jurko
prokurátor